

Γένεσις 4,1-15

Κάιν και Άβελ

Σέ κάποιους ναούς -ίσως τό έχετε δεϊ- εϊναι ζωγραφισμένο πάνω από την Ώραία Πύλη ένα μεγάλο μάτι. Ξέρετε γιατί; Για νά μᾶς θυμίζει μια μεγάλη αλήθεια, ότι **ο Θεός τά βλέπει όλα**. Όπως ένας **στοργικός πατέρας** δέν αφήνει από τό βλέμμα του τό μικρό του παιδί αλλά τό παρακολουθεϊ -πού πηγαίνει, τί κάνει-, έτσι και ο Θεός, πού εϊναι ο ούράνιος πατέρας μας, **δέν παίρνει ούτε στιγμή τά μάτια Του από πάνω μας**. Μέ πολλή αγάπη μᾶς παρακολουθεϊ, ακόμη κι εκεί πού δέν μᾶς βλέπει κανένα ανθρώπινο μάτι.

Αυτή την αλήθεια την ξέχασε δυστυχώς ο Κάιν, τό πρώτο παιδί του Άδάμ και της Εύας. Άν την εϊχε σπόν νοϋ του, θά γλύτωνε από τό μεγάλο κακό στό όποιο έφτασε. Άκοϋστε, παιδιά, προσεχικά την ιστορία του.

Κάποια μέρα ο **Κάιν**, πού ηταν **γεωργός**, θέλησε νά προσφέρει σόν Θεό θυσία. Πήρε λίγους από τούς καρπούς πού εϊχε μαζέψει από τά χωράφια του και τούς έβαλε νά καίγονται πάνω σ' ένα θυσιαστήριο. Πρόσφερε θυσία σόν Θεό και ο **Άβελ**, ο δεύτερος γιός του Άδάμ και της Εύας, πού ηταν **βοσκός**. Αυτός διάλεξε και θυσίασε τά καλύτερα από τά πρόβατά του.

Ὁ Θεός μέ πολλή χαρά εἶδε τά δῶρα τοῦ Ἄβελ. Δέν ἔδωσε ὁμως σημασία στά δῶρα τοῦ Κάιν. Γιατί ἄραγε; Γιατί ὁ Θεός, παιδιά, δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό τά δῶρα τῶν ἀνθρώπων. Αὐτό πού θέλει νά Τοῦ προσφέρουμε εἶναι ἡ καρδιά μας. Ὁ Κάιν πρόσφερε, βέβαια, θυσία, ἀλλά ὄχι μέ τήν καρδιά του. Ἀντίθετα, ὁ Ἄβελ μ' ὅλη του τήν καρδιά ἀγαποῦσε τόν Θεό. Καί ὁ Θεός τά βλέπει ὅλα. Εἶναι **παντογνώστης** καί **καρδιογνώστης**. Γνωρίζει τά πάντα, γνωρίζει καί τήν καθεμίᾳ καρδιά, τί κρύβει μέσα της. Νά, λοιπόν, γιατί δέν τοῦ ἄρεσαν τά δῶρα τοῦ Κάιν, ἐνῶ δέχτηκε μέ χαρά τά δῶρα τοῦ Ἄβελ.

Τό κατάλαβε ὁ Κάιν ὅτι δέν ἄρεσαν τά δῶρα του στόν Θεό καί στενοχωρήθηκε πολύ. Ἀλλά ὁ Θεός τοῦ μίλησε μέ πατρική ἀγάπη:

- Γιατί εἶσαι τόσο λυπημένος; Γιατί εἶναι ἔτσι σκοτεινό τό πρόσωπό σου; Δέν εἶναι σφάλμα δικό σου πού διάλεξες καί πρόσφερες δῶρα μέ κρύα καρδιά; Τώρα ὁμως ἡσύχασε. Μπορεῖς ἂν θέλεις νά ἐπανορθώσεις.

Ὁ Κάιν ὁμως δέν ἡσύχασε. Ὅχι μόνο δέν ἡσύχασε, ἀλλά τά ἔβαλε καί μέ τόν ἀδερφό του, τόν Ἄβελ, σάν νά ἔφταιγε ἐκεῖνος (*δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 25*). Ὁλοένα στριφογύριζε μέσ στό μυαλό του μιά σκέψη: «Γιατί νά δεχτεῖ ὁ Θεός τά δῶρα τοῦ Ἄβελ καί ὄχι τά δικά μου;».

Μιά μέρα ζήτησε ἀπό τόν Ἄβελ νά κάνουν μαζί ἕναν περίπατο. Ὁ ἀπονήρευτος καί ἄκακος Ἄβελ περπατᾷ χαρούμενος δίπλα στόν ἀδερφό του. Τίποτε κακό δέν βάζει στόν νοῦ του. Ὁ Κάιν ὁμως σέ μιά στιγμή, ὅταν ἀπομακρύνθηκαν πολύ καί ἦταν σίγουρος ὅτι κανείς δέν θά τόν ἔβλεπε, πέφτει πάνω στόν Ἄβελ σάν ἄγριο θηρίο καί τόν σκοτώνει!

Σάν εἶδε νεκρό τόν ἀδερφό του, τρόμαξε καί ὁ ἴδιος. Δέν ἤξερε τί νά κάνει. Σάν νά τόν κυνηγοῦσαν, ἄρχισε νά τρέχει μέσ στήν ἐρημιά, γιά νά φύγει τό γρηγορότερο μακριά ἀπό τό παγωμένο κορμί τοῦ ἀδερφοῦ του.

Ἄκουσε ὁμως τή φωνή τοῦ Θεοῦ νά τόν ρωτᾷ:

- Κάιν, ποῦ εἶναι ὁ Ἄβελ ὁ ἀδερφός σου;

Καί τί ἀπάντησε ὁ Κάιν; Ἀκούστε τή θρασύτατη ἀπάντησή του:

- Ποῦ νά ξέρω! Μήπως εἶμαι φύλακας τοῦ ἀδερφοῦ μου;

Θέλησε νά κρύψει τό ἐγκλημά του ἀπό τόν Θεό! Μά ἦταν δυνατόν, Κάιν, νά κρυφτεῖς ἀπό τόν Θεό; Νόμισες πώς ἦσουν μόνος στήν ἐρημιά ὅταν ἔκανες τή φοβερή σου πράξη; Λάθος! Νόμισες πώς, ἀφοῦ κανεῖς ἄνθρωπος δέν ἦταν μπροστά, δέν τό εἶδε κανεῖς; Λάθος! Νομίζεις πώς κανεῖς δέν ξέρει τί ἔγινε; Λάθος! Ἔκανες λάθος, Κάιν, γιατί ξέχασες ὅτι **Κάποιος εἶναι πάντα καί παντοῦ παρών.**

Ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ ἀκούγεται τώρα αὐστηρή πρὸς τόν φονιά:

- Τί εἶναι αὐτό πού ἔκανες, Κάιν; Τό αἷμα τοῦ ἀδερφοῦ σου μοῦ φωνάζει γοερά ἀπό τή γῆ! Ἀπό δῶ καί πέρα θά σέ καταριέται ἡ γῆ πού τήν πότισες μέ τοῦ ἀδερφοῦ σου τό αἷμα! Θά τή δουλεύεις καί καρπούς δέν θά σοῦ δίνει! Σ' ὅλη σου τή ζωή θά τρέμεις καί θά ἀναστενάξεις!

Μέ πόνο εἶπε τά λόγια αὐτά ὁ Θεός στόν φονιά, γιατί δέν ἔπαυε ποτέ νά τόν ἀγαπᾷ. Ὅλους μᾶς ἀγαπάει ὁ Θεός καί θέλει τή σωτηρία καί τήν εὐτυχία μας. Βλέποντας μάλιστα τόν Κάιν νά τρέμει ἀπό τόν φόβο μή τυχόν τόν θανατώσουν γιά τόν φόνο πού ἔκανε, τοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι δέν θ' ἀφήσει κανέναν νά τοῦ κάνει κακό.

Ὅμως, τί κι ἂν δέν φοβόταν πλέον ὁ Κάιν μήν τόν σκοτώσουν; Πέρασε ὅλη τή ζωή του γεμάτος ἐνοχές καί τύψεις. Εἶχε συνεχῶς μπροστά του τό πονεμένο πρόσωπο τοῦ ἀθώου Ἄβελ, τοῦ ἀδικοσκοτωμένου ἀδερφοῦ του.

Κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ

Δέν μποροῦσε νά φανταστεῖ ὁ Κάιν πόσο τυραννική θά γινόταν ἡ ζωή του μετά ἀπό τόν φόνο τοῦ ἀδερφοῦ του! Μόνος ἐκεῖ στήν

έρημιά σέ μιά μόνο στιγμή ἔκανε τό φοβερό ἔγκλημα καί σ' ὅλη του τή ζωή ἦταν δυστυχημένος!

Πεῖτε μου, ὄμως, παιδιά: Ἦταν σι' ἀλήθεια μόνος ἐκεῖ στήν ἐρημιά; Κανένα μάτι δέν τόν εἶδε; Δέν τόν εἶδε κανείς ἄνθρωπος· τόν ἔβλεπε, ὡστόσο, ὁ ἴδιος Θεός! Ἄν ὁ Κάιν σκεφτόταν αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι τόν βλέπει ὁ Θεός, δέν θά ἔφτανε ἴσως σ' αὐτό τό ἔγκλημα. **«Μέ βλέπει ὁ Θεός!»**· αὐτή ἡ σκέψη θά τόν γλύτωνε ἀπό τή φριχτή ἀμαρτία.

Κι ἐμεῖς, παιδιά, νά κάνουμε συχνά αὐτή τή σκέψη καί θά μᾶς φυλάξει ἀπό πολλά σφάλματα. **Μέ βλέπει ὁ Θεός!** Πῶς νά κάνω τό κακό μπροστά σά μάτια Του; **Μέ βλέπει ὁ Θεός!** Πῶς μπορῶ μπροστά σά μάτια Του νά βλέπω ὅ,τι βρόμικο μοῦ σερβίρει ἡ τηλεόραση ἢ τό διαδίκτυο; **Μέ βλέπει ὁ Θεός!** Τί κι ἂν δέν μέ βλέπουν ἄλλοι ἄνθρωποι; Πῶς μπορῶ νά πάρω κάτι πού δέν εἶναι δικό μου ἢ νά κάνω ἄσχημες χειρονομίες κάτω ἀπό τό βλέμμα τοῦ Θεοῦ μου;

Μέ βλέπει ὁ Θεός! Ἄν δέν τό ξεχνούσαμε αὐτό, πόσα ἄσχημα θά ἀποφεύγαμε! Λόγια, πράξεις, σκέψεις... Για θυμηθεῖτε: ἐκεῖ στό προαύλιο τοῦ σχολείου μ' ἐκείνη τήν παρέα... ἢ στήν ἀπόμερη γωνιά τῆς γειτονιάς μέ μιά ἄλλη παρέα... στό σπίτι μέ τ' ἀδέρφια... ἢ τό βράδυ μόνοι μπροστά στόν ὑπολογιστή...

Καί οἱ πέντε αἰσθήσεις μας τρέχουν· δέν τίς προλαβαίνουμε σάν ἀρχίσουν νά κατρακυλοῦν. **Τό μόνο φρένο πού μᾶς σώζει εἶναι ἡ γλυκιά παρουσία τοῦ Θεοῦ μας.** Μαζί Του νά βλέπω ὅ,τι βλέπω, μαζί Του ν' ἀκούω, μαζί Του νά μιλῶ, μαζί Του νά σκέφτομαι. Τότε ὅλα ὅσα κάνω θά εἶναι ὁμορφα καί χαριτωμένα. Δέν θά ἔχω μέσα μου ἐνοχές καί τύψεις. Ἐνα μόνο θά ἔχω: τή χάρη τοῦ Θεοῦ! Πλούσια ὁ Θεός χαρίζει τή χάρη Του σ' ὅλα τά παιδιά πού ἀγωνίζονται, πού προσπαθοῦν νά κρατοῦν μακριά τους ὅ,τι Τόν στεναχωρεῖ, ὅ,τι λερώνει τήν ψυχή τους.

Ἔχετε σκεφεῖ ποτέ, παιδιά, νά περάσετε ἔτσι τή μέρα σας; Νά ξεκινήσετε μέ τή σκέψη: **Μέ βλέπει ὁ Θεός!** Κι ὅλη τή μέρα νά ἐπα-

να λαμβάνετε σπόν έαυτό σας τή μεγάλη αὐτή ἀλήθεια: Ὁ οὐράνιος Πατέρας μου μ' ἔχει συνεχῶς κάτω ἀπό τό βλέμμα Του! Δοκιμάστε το καί τότε:

Κάτω ἀπ' τό βλέμμα
τοῦ Θεοῦ πατέρα
ᾧ μορφα θά κυλᾶ
ἡ κάθε μας μέρα.

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Πολύπτυχο.
2. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος (ἀφίσα-σελιδοδείκτης).
3. Κρυπόλεξο.